

Německý předvoj překračuje Sein

Článek uveřejněný v září 1941 v německém časopise „Deutsche Allgemeine Zeitung“.

Článek ukazuje, že špatně chráněné překážky překážkami nejsou a že i dobře chráněné lze odstranit. Jest k tomu ovšem třeba spolupráce všech složek, které se účastní akce. Dále z článku vyplývá, že se německé tankové jednotky nezabývají odpory, které jim přímo nebrání v postupu i když o nich ví. Ponechávají tento úkol pěším jednotkám, které postupují za nimi.

Předvoj, jehož činnost je zde popisována, skládal se pravděpodobně ze ženistů, motocyklů, roty motorisované pěchoty a čtyř lehkých tanků, sesílené tanky těžkými.

* * *

Dne 12. června jsme dostali odpoledne rozkaz k táboření. Druhého dne ráno jsme měli přebrodit Marnu v Chateau Thierry a pokračovat v postupu na jih.

Byl jsem přidělen se svou poločetou těžkých tanků čtře lehkých tanků, které velel npor. B. Neměli jsme dosud žádných přesných rozkazů, předvídali jsme jen, že budeme pokračovat v postupu na jih.

K večeru nám byl doručen rozkaz pro příští den, t.j. 13. června. Mým úkolem bylo postupovat jako předvojová hlídka. Rozkaz zdůrazňoval především rychlé a úspěšné provedení úkolu, neboť na tom závisel předpokládaný manévra celé armádní skupiny. Jakýkoliv nepřátelský odpor měl být proto odstraněn za každou cenu. Čím rychleji bude náš úkol proveden, tím méně krve bude prolito.

Předvoj měl za úkol postupovat směrem jižním, přebrodit Sein v Pont sur Seine, zmocnit se tam mostu a odříznouti tak ústup francouzským armádám. Velitelé jednotek předvoje se měli sejít v Rieux a projednat osobně s velitelem předvojového praporu podrobnosti provedení úkolu. Předvojový prapor měl postupovat co nejrychleji za námi. V levo od nás byl hořící Montmiral. Byl již náš.

V 11.30 jsme zahájili postup k cíli, bylo asi 80 km. O nepříteli jsme neměli téměř žádných zpráv. Věděli jsme jenom, že bude

klásti všude, kde naň narazíme velmi tuhý odpor. Byli jsme proto velmi opatrní při vjezdu do každé osady.

Po nějaké době jsme dorazili bez zdržení na hřeben návrší, odkud bylo vidět daleko široko. Kolem dokola jsme viděli na obzoru dlouhé i menší kolony ustupujících Francouzů. Odpor nebyl žádný, postupovali jsme proto ihned dále.

Před Trefols jsme narazili na první nepřátelské jednotky. Byla to nějaká francouzská skupina, která odpočívala bezstarostně v trávě a byla námi zřejmě velmi překvapena. Nejdříve leželi všichni zcela tiše, pravděpodobně předpokládající, že jich nevidíme a nebudeme proto na ně pálit. Když jsme však zahájili palbu a několik jich zabili, začali vycházeti ze svých úkrytů a vzdávat se. Vylezli jsme z tanků a zajali je. Bylo jich asi 300.

V Trefols jsme narazili na 47 mm protitankový kanon. Vyřadili jsme jej, a kromě toho se nám podařilo zmocnit se 15 cm houfnice. Pokračujeme dále v postupu přes Neuville, Courgivaux, Fontaine a Villenaux. Nikde jsme se nesetkali s vážnějším odporem. Po obou stranách cesty jsme viděli dlouhé kolony ustupujících Francouzů. Nikdo si nás však ani nevšiml. V Neuville jsme se náhle setkali s ustupující menší francouzskou jednotkou. Pokusila se o odpor. Dva francouzští důstojníci byli zastřeleni dříve, než se jim podařilo vystoupiti z osobních aut. Ostatní se vzdali.

Velitel předvoje vyslal několik tanků vlevo od nás jako boční voj. Tyto tanky se setkaly s francouzskou jízdou a úplně ji zničily. Za nedlouho po tom úspěchu se vzdal francouzský plukovník, který byl rovněž překvapen nenadálým příjezdem našich tanků. Výsledkem bylo zjištěno, že měl chránit ústup francouzské 2. armády a organizovat podle toho obranu na Seině. Konečně jsme se dostali do Villenaux. Sjížděli jsme ostrou zatáčkou těsně před vchodem do města, když se z malého lesíka v údolíčku vynořila pochodující kolona a nevím, proč postupovala bezstarostně přímo proti nám. Kulometčíky nebylo možno udržet. . . .

Vchod do města byl zatarasen silnými

trámy a za překážkou stálo hořící auto se střelivem. Most byl rovněž zničen. Francouzi však zapomněli přece na jednu cestu, kterou nechali volnou. Přirozeně jsme neváhali ji použít. Z důvodů bezpečnostních jsme zahájili palbu do oken, dveří a sklepu, poněvadž jsme věděli, že jsou ve městě Francouzi. Pokračovali jsme však v jízdě a brzy jsme se dostali bezpečně klikatými uličkami z města ven. Věděli jsme dobře, že ve sklepech a v domech jsou ukryti Francouzi, to nás však nezajímalo, poněvadž nám nemohli uškodit a nemohli jsme se zdržovat čištěním.

Náhle se však stalo něco, co jsme nepředvíдали a co by bylo mohlo snadno zhatit i ten nejlépe propracovaný plán. Spustil se prudký liják, a i když byly všechny otvory v tanku pečlivě uzavřeny, voda nám stékala z krk, do rukávů a téměř úplně zmožnila výhled. Skla periskopů i průzorů byla úplně zamlžena, takže nebylo vidět ani na krok před sebe. Kromě toho se již pomalu začínalo stmívat a cíl byl ještě nějakých 15 km před námi. Pokračovali jsme v postupu téměř na slepo. Cestou jsme předjížděli husté davy uprchlíků, kteří před námi poplašeně utíkali do polí. Byli mezi nimi i francouzští vojáci, kteří stříleli na naše motocyklisty.

Když po nějaké době déšť ustal, navázal jsem radiové spojení s npor. B. a navrhl, abychom zrychlili tempo, poněvadž by bylo velmi nepříjemné, kdyby nás zastihla noc před dosažením cíle. Bylo třeba urazit ještě asi 11 km. Npor. B. nařídil jeti plnou rychlostí, takže jsme se řídili po silnici jak osobní auta. Na štěstí silnice byla velmi dobrá.

Francouzští vojáci i civilisté se nám z daleka vyhýbali z cesty. Nevšimli jsme si nikoho a jeli dále plnou rychlostí. Zařídili jsme velmi dobré pozorování do všech stran, abychom nebyli překvapeni protitankovými zbraněmi, ačkoliv to bylo málo pravděpodobné. Řidiči tanků byli připraveni každým okamžikem opustit silnici, kdyby se objevila nějaká protitanková zbraň.

Projeli jsme Barbuise a blížili se pomalu k cíli. Nervy každého jednotlivce byly napjaté, neboť jsme věděli, že to hlavní nás teprve čeká. Rádi bychom byli věděli, zda mosty budou bráněny, nebo zda už byly nepřítelům zničeny. Předvojová hlídka byla příliš slabá, aby mohla zabránit nepříteli provedení zničení mostů.

Konečně se objevil první most. Vedl přes

malou pobočku Seiny a nebyl ještě zničen. Za ním vedla silnice ihned prudkou zatáčkou do prava a pokračovala přes hlavní dva mosty přes Seinu a kanál.

Před mostem jsme zastavili. Npor. B., který byl v prvním tanku, ohlížel terén dalekohledem. Zdálo se, že je všude klid a mír. Posunul jsem své dva těžké tanky těsně za něho, abych mu mohl poskytnouti ihned podporu palbou. Prohlíželi jsme velmi bedlivě okolí, otáčejíce stejnoměrně věžemi do leva i do prava. Za okamžik dojely i ostatní tanky a přitiskly se těsně za nás.

Náhle se ozvala palba. Dělostřelecké granáty dopadaly na most a před nás. Na štěstí stříleli Francouzi krátce, takže jsme neměli žádné škody. Z okraje lesa, přímo před námi se ozvala kulometná palba. Měli jsme velmi nevýhodné postavení. Stáli jsme na okraji širokého pole, obklopeného ze všech stran lesíky a hustým křovím, kde byl nepřítel velmi dobře skryt. Spustili jsme kulometnou palbu na okraj lesa. Vlevo od nás, právě v rohu lesíka se objevil záblesk. Zahájili jsme tam ihned palbu všemi svými kanony, nepřítel však neprestal pálit. Granáty a protitankové střely dopadaly kolem nás, takže bylo velmi nebezpečné zůstat na místě. Velitel čtyř nařídil proto ustoupiti poněkud dozadu, kde jsme byli lépe chráněni. Doufali jsme, že nás brzo dostihne velitel předvojového praporu a že nám bude moci poskytnouti pomoc. Náhle se však velitel čtyř rozhodl k překročení mostu a vjel se svým tankem první na most. Jeli jsme ihned za ním, za námi potom motocyklisté a ženisté. Na druhé straně mostu jsme okamžitě zahнули vpravo a neustále pokračovali v palbě všemi zbraněmi, které jsme měli k dispozici. Motocyklisté seskočili s motocyklů a pokračovali v před přískoky. Mírně zvlněný terén je poněkud chránil před kulometnou palbou, která byla stále velmi hustá. Podávalo se nám dostati se přes první most, na hlavní most přes Seinu jsme však stále ještě měli asi 300 m.

Po nějaké chvíli se nám podařilo alespoň poněkud likvidovati intenzivní bočnou palbu nepřítelů. Jeho děl. palba však neustávala a velmi nebezpečně ohrožovala naše tanky. Velitel čtyř využil krátké přestávky v palbě a označil těžkým tankům stanoviště nepřátelského kanonu. Za krátko byl kanon vyřazen přímým zásahem. Dělová palba ustala, ozvala se však opět palba kulometná. Bylo třeba poskytnouti pomoc ženistům. Poslal

0. 7/42
proto několik tanků těsně k mostu, aby umlčely kulomety na druhé straně. Ženisté za pomoci motocyklové čety vyhodili potom překážku na okraji mostu a odstranili několik aut, které měly překážku zesílit. Po odstranění překážky přeběhla moto-četa ihned na druhou stranu mostu a vnikla do vysokého baráku, který stál těsně za mostem. Zde byl postaven kulomet, kterému se podařilo vzápětí vyřadit jeden protitankový kanon. V zápalu boje tanky nezpозorovaly, že motocyklisté již pronikli na druhou stranu mostu a zahájily proto palbu na barák, když zde uslyšely kulometnou palbu. Nevěděly, že jsou to vlastní jednotky. Zbývalo už jenom odstraniti menší překážku ze stromů uprostřed mostu. Dokud nebyla odstraněna, nemohly tanky přejeti na druhou stranu.

Překážka byla však velmi dobře ostřelovaná a bylo třeba opět pomoci tanků, aby ji mohli ženisté a moto-četa odstranit. Tanky zahájily palbu na všechny odpory, které překážku ostřelovaly a tak se podařilo ji odstranit.

Byla zde však ještě velmi intenzivní bočná palba, která bránila přeběhnutí mostu dalším motorisovaným pěším jednotkám. Všechny tanky soustředily proto palbu na předpokládané odpory a podařilo se nepřátelskou palbu alespoň poněkud zmírniti. Ihned přeběhlo na druhou stranu mostu několik dalších jednotek motorisované pěchoty a za nimi přejelo i několik tanků.

Konečně se objevila první rota předvojového praporu. Než jsme mohli využití jejich palebné síly, podařilo se nám vyřadit další 25 mm a 47 mm protitankový kanon.

Zbýval ještě jeden most přes kanál, aby bylo dosaženo plného úspěchu. Tanky dojely až k němu a zahájily palbu na ustupujícího nepřítele. Pod jejich ochrannou palbou odstranili ženisté překážky na mostě a umožnily tak tankům další postup. Podařilo se to dobře a velmi brzo. Všechny tři mosty byly v našich rukou, ústupová cesta Francouzů byla odříznuta — úkol byl splněn.

Oprava:

Ve Voj. Roz., čís. 6, na straně II, ve druhém sloupci v 10. řádce zdola místo „s n a d“ píše „r o v n ě ž“.